

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-311-0028

Dato: 5. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 199 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 28. april 2009 fra Rejsearbejdere.dk (L199 - bilag 4).

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Foreningen Rejsearbejdere.dk har i en henvendelse af 28. april 2009 afgivet en række kommentarer til den del af lovforslaget, der vedrører ændringer af rejsefradraget m.v.

Foreningen er bl.a. utilfreds med forslaget om at indføre et loft over fradrag for rejseudgifter på 50.000 kr. Foreningen mener, at det vil ophæve mobiliteten på arbejdsmarkedet. Foreningens synspunkt er, at der næppe er nogen, som vil arbejde et helt år for 12.750 kr. svarende til en skatteværdi af fradraget på 25,5 pct. Herudover stiller foreningen en række konkrete spørgsmål.

Hertil bemærkes:

Med henblik på at besvare en række af foreningens konkrete spørgsmål vil jeg indledningsvist redegøre for forslaget om ændring af rejsereglerne i ligningslovens § 9 A.

Det foreslås, at der lægges et loft på 50.000 kr. over lønmodtageres mulighed for at trække udgifter til rejser fra ved indkomstopgørelsen. Loftet gælder både for fradrag med standardsatserne og med faktiske udgifter. Loftet gælder også for selvstændigt erhvervsdrivende, som efter gældende regler har mulighed for at foretage fradrag med standardsatserne på samme måde som lønmodtagere. Loftet berører ikke arbejdsgiverens muligheder for at udbetale skattefri godtgørelse eller at betale lønmodtagerens udgifter efter regning eller at give den pågældende fri kost og logi. Svarende hertil, indebærer lovforslaget heller ikke ændringer i den selvstændigt erhvervsdrivendes adgang til at foretage fradrag for rejseudgifter med de faktiske dokumenterede udgifter som en driftsudgift. På denne måde sidestilles lønmodtagere og selvstændige.

Med skattereformen bliver skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag, herunder rejsefradraget, gradvist reduceret med en procentenhed om året fra 2012 til 2019, dvs. fra 33,5 pct. til 25,5 pct. (i en gennemsnitskommune).

Det foreslås, at reglen om, at lønmodtagere kun kan fradrage udgifter i forbindelse med arbejdet i det omfang de samlede udgifter overstiger 5.500 kr. ikke skal gælde for rejsefradraget. Uanset at en lønmodtager ikke afholder andre udgifter, vil vedkommende således kunne fradrage 50.000 kr., såfremt betingelserne for fradrag efter rejsereglerne i øvrigt er opfyldt.

Herudover sker der med lovforslaget en justering af reglerne om, hvor længe man kan bruge standardsatserne for kost og småforbrødsudgifter på en enkelt rejse. Disse regler har været kritiseret for at være uklare, og de har givet anledning til mange klagesager. En forudsætning for at sikre, at borgere og virksomheder efterlever reglerne er, at de forstår dem. Efter forslaget påbegyndes en ny rejse og dermed en ny 12-måneders periode, når lønmodtageren rent fysisk skifter til et nyt midlertidigt arbejdssted, der ligger mindst 8 km væk. Dette svarer til den gældende bestemmelse, men det vil ikke længere være muligt at påbegynde en ny rejse blot ved at skifte arbejdsgiver eller arbejde med et nyt projekt. Lønmodtageren er ikke på ny rejse, bare fordi arbejdsgiveren har et andet navn, eller lønmodtageren f.eks. skifter frem og tilbage mellem en virksomhed og et vikarbureau.

Efter lovforslaget skal der ved tilbagevenden til samme midlertidige arbejdsplads være forløbet mindst 40 arbejdsdage for, at der påbegyndes en ny 12 måneders periode. I dag er reglen 20 arbejdsdage. Det foreslås at forlænge perioden til 40 arbejdsdage, da den nuværende grænse på 20 arbejdsdage giver anledning til forsøg på omgåelse.

Endelig foretages en redaktionel ændring af bestemmelsen i § 9 A om regulering efter personskattelovens § 20, jf. ophævelse af § 9 A, stk. 3, 3. og 4. pkt., og indsættelsen af et nyt stk. 12. Foreningens udlægning af indholdet af denne ændring må bero på en misforståelse.

Hvad angår foreningens påstand om, at begrænsningen af fradraget betyder, at fortjenesten ved at arbejde i et år er 12.750 kr. mener jeg ikke, at den er retvisende for forslagets virkning og en misforståelse af betydningen af rejsefradraget.

Arbejdsmarkedet fungerer jo således, at en lønmodtager skal leve af den løn, vedkommende modtager for sit udførte arbejde, og ikke af skatteværdien af et fradrag. Har lønmodtageren udgifter til at erhverve sin indkomst, kan disse udgifter i et vist omfang fradrages i indkomsten, før der beregnes skat. Der er imidlertid ikke tale om, at skatteværdien af et fradrag skal dække udgifterne.

Helt overordnet er det vigtigt at have for øje, at udgifter til kost og logi i udgangspunktet må anses for en privat udgift. Det er udgifter alle har – også lønmodtagere med et fast arbejde, som bor det samme sted år efter år.

Dette er baggrunden for, at det er fundet rimeligt at begrænse de meget store fradrag, som kan opnås, hvis arbejdstagere er på rejse over lange perioder. Dette gælder eksempelvis udenlandske medarbejdere, hvor der er eksempler på, at fradragene er så store, at der stort set ikke betales skat. De regler, som foreslås nu, er i overensstemmelse med EU-retten ens for danske og udenlandske medarbejdere.

En lønmodtager bestemmer i princippet selv, hvor vedkommende vil arbejde i forhold til bopælen. Er der tale om en længere periode, må man endda gå ud fra, at merudgifterne med tiden aftager, efterhånden som vedkommende indretter sig på forholdene. I sådanne tilfælde behøver udgifterne heller ikke at være større end for andre husholdninger. I sidste ende må det således forventes, at disse lønmodtagere er i stand til at etablere mere permanente løsninger.

Med hensyn til foreningens spørgsmål til det anførte merprovenu på 150 mio. kr., kan jeg afslutningsvis oplyse, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der er tale om den umiddelbare provenuvirkning af forslaget i 2010. Som det gælder generelt for samtlige provenuskøn for forslagene i Forårspakke 2.0 er alle skønnene opgjort ekskl. adfærdsvirkningen og uden tilbageløb af provenu på afgifter. En vurdering af de samlede effekter på arbejdsudbud m.v. af Forårspakke 2.0 fremgår af bemærkningerne til lovforslag L 195.